

Pauli bref till filipperna.

1 Kapitlet.

Efter sin vanliga hälsning, v. 1, tackar aposteln Gud för, att filipperna hade blifvit delaktiga i Kristi evangelium, och beder, att han ytterligare må upplysa och stadfästa dem däruti, v. 3. Sedan berättar han, huru evangelium genom hans fångenskap vunnit allt större framgång, v. 12. Och säger sig vara beredd till att dö därför; dock, för deras bästa ville han lefva ännu någon tid, v. 22. Begynner så förmana dem att vandra värdigt evangelium och beflita sig om att förblifva endräktiga och fasta däruti, v. 27.

Paulus och Timoteus, Jesu Kristi tjänare, till alla de heliga¹ i Kristus Jesus, som äro i Filippi, tillika med biskopar och församlingstjänare.

¹ 1 Kor. 1: 2.

2. Nåd vare med eder och frid af Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus¹.

¹ Rom. 1: 7. Kol. 1: 2. 1 Petr. 1: 2.

3. Jag tackar min Gud, så ofta jag tänker på eder¹,

¹ Rom. 1: 10. 1 Kor. 1: 4. Ef. 1: 16. Kol.

1: 3. 1 Tess. 1: 2. 2 Tess. 1: 3.

4. i det att jag alltid i mina böner för eder alla gör bönen med glädje¹,

¹ Rom. 1: 8.

5. för att I alltifrån första dagen intill nu hafven deltagit i evangelii verk.

6. Och jag hafver den tillförsikten, att han som uti eder hafver begynt ett godt verk¹, han skall ock fullborda det intill Jesu Kristi dag.

¹ Joh. 6: 29.

7. Och det är ju rätt, att jag hafver den tanken om eder alla, eftersom jag

ehvad jag ligger i bojer¹ eller jag försvarar och stadfäster evangelium, hafver eder i mitt hjärta, såsom de där alla äro med mig delaktiga i nåden.

¹ Ef. 3: 1. Kol. 4: 3, 18. 2 Tim. 1: 8. Ebr. 13: 3.

8. Ty Gud är mitt vittne, huru jag längtar efter eder alla med Jesu Kristi kärlek¹.

¹ Rom. 1: 9.

9. Och jag beder, att eder kärlek må blifva mer och mer rik på kunskap och allt förstånd,

10. så att I kunnen döma om hvad rätt är¹, på det att I mån vara rena² och ingen till anstöt intill Kristi dag,

¹ Rom. 2: 18, ² kap. 12: 1, 2.

11. och varda rika på rättfärdighetens frukt¹, hvilken kommer genom Jesus Kristus, Gud till ära och pris².

¹ Joh. 15: 4, 5, 8. Ef. 2: 10. 1 Petr. 2: 12.

² Matt. 5: 16. Ef. 1: 12.

12. Jag vill, att I skolen veta, käre bröder, att det som hafver vederfarits mig hafver snarare ländt evangelium till framgång,

13. så att mina bojer hafva blifvit uppenbara i Kristus för hela lifvakteten och alla andra,

14. och de flesta af bröderna äro genom mina bojer vordna så frimodiga¹ i Herren, att de alltmör drista sig att utan fruktan tala ordet.

¹ Ef. 3: 13. 1 Tess. 3: 3.

15. Somliga predika väl Kristus af afund och trätgirighet, men somliga uti en god mening.

16. De förra predika Kristus af genstridighet, icke med rent uppsåt, menande, att de skola tillskynda mig ytterligare bedröfvelse i mina bojour.

17. Dessa göra det af kärlek, vetande, att jag är satt till att försvara evangelium.

18. Hvad mer? Kristus varder dock förkunnad på ena eller andra sättet, ehvad det nu sker för syns skull eller i sanning; och däröfver gläder jag mig, och jag skall ock framgent få glädja mig;

19. ty jag vet, att detta skall aflöpa för mig till frälsning, genom eder förbön¹ och Jesu Kristi Andes hjälp.

¹ 2 Kor. 1: 11.

20. Ty min trängtan och mitt hopp är, att jag uti intet skall komma på skam, utan att Kristus, nu såsom alltid, med all frimodighet skall varda förhärligad i min kropp, ehvad det sker genom lif eller genom död.

21. Ty Kristus är mitt lif, och döden är min vinning.

22. Men om det att lefva i köttet¹ för mig betyder frukt i mitt arbete, så vet jag icke, hvilket jag skall välja.

¹ 2 Kor. 10: 3.

23. Ty båda delarna ligga mig om hjärtat. Jag åstundar skiljas hädan och vara hos Kristus¹, hvilket ock vore mycket bättre.

¹ 2 Kor. 5: 8.

24. Men det är för eder skull mer af nöden att blifva kvar i köttet.

25. Och då jag är förvissad härom, vet jag, att jag skall blifva kvar, ja, blifva hos eder alla¹, eder till förkofran och glädje i tron, ¹ Fil. 2: 24.

26. på det att I mån storligen be-

römma eder af mig¹ i Kristus Jesus genom min återkomst till eder.

¹ 2 Kor. 1: 14, kap. 5: 12.

27. Allenast, vanden värdigt¹ Kristi evangelium, så att I — ehvad jag kommer och besöker eder eller frånvarande får höra om eder — stån fasta uti en Ande, med en själ kämpande tillsammans för evangeliets tro, ¹ 1 Mos. 17: 1. 1 Kor. 7: 20. Ef. 4: 1. Kol. 1: 10. 1 Tess. 2: 12, kap. 4: 1.

28. utan att i något låta skrämma eder af motståndarna, hvilket för dem är ett tecken till förtappelse, men för eder ett tecken till frälsning, och det af Gud¹.

¹ Rom. 8: 17. 2 Tess. 1: 5, 6, 11.

29. Ty eder är gifvet icke allenast att tro på Kristus, utan jämväl att lida för hans skull¹,

¹ Ap. G. 5: 41. Rom. 5: 3.

30. i det att I hafven samma strid, som I sågen hos mig och nu hören om mig.

2 Kapitel.

Aposteln förmanar dem vidare, först till endräkt, kärlek och ödmjukhet, v. 1. Med stöd af Kristi exempel, han som efter sin förnedring är kommen till högsta ära och majestät, v. 5. Sedan till lydighet och omtanke om sin salighet, v. 12. Till tålmod och, med ett ord, till att vandra ostraffligt i denna onda värld, v. 14. Vidare tröstar han dem med att han hoppades snart få sända Timoteus, liksom ock själf få komma till dem, v. 19. Sist säger han sig nu sända Epafroditus; förklarar hans dröjsmål och anbefaller honom till det bästa, v. 25.

Om nu någon förmaning i Kristus, om någon uppmaning i kärlek, någon gemenskap i Anden, någon hjärtlig godhet och barmhärtighet finnes hos eder,

2. så gören min glädje fullkommen, därigenom att I ären ens till sinnes, hafven samma kärlek, ären endräktiga, lika sinnade¹,

¹ Rom. 12: 16, kap. 15: 5. ¹ Kor. 1: 10. Fil. 3: 16. ¹ Petr. 3: 8.

3. så att intet sker af genstridighet eller begär efter fafänglig ära, utan sa att hvar och en i ödmjukhet räknar den andre för mer än sig¹.

¹ Rom. 12: 10. ¹ Petr. 5: 5.

4. Sen icke hvar och en på sitt eget bästa, utan hvar och en också på andras bästa¹.

¹ 1 Kor. 10: 24.

5. Hvar och en vare så till sinnes, som ock Kristus Jesus var¹,

¹ Matt. 11: 29. ¹ Petr. 2: 21. ¹ Joh. 2: 6.

6. hvilken, ändock han var i Guds skepelse, icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett rof¹,

¹ Joh. 1: 1, 2, kap. 17: 5. ² Kor. 4: 4. Kol. 1: 15. Ebr. 1: 3.

7. utan utblottade¹ sig själf, tagande på sig en tjänares skepelse², och vardt likasom en annan människa och i äthäfvor funnen som en människa,

¹ Ps. 22: 7. Es. 53: 3. Dan. 9: 26. ² Es. 42: 1, kap. 49: 3, 6, kap. 52: 13. Hes. 34: 23. Sak. 3: 8. Matt. 20: 28. Rom. 1: 4, kap. 15: 3, 8. Gal. 4: 4.

8. ödmjukade¹ sig själf² och vardt lydig³ intill döden, ja, intill korsets död.

¹ Ebr. 2: 9, 14, 17. ² Joh. 10: 18. Ebr. 12: 2. ³ Matt. 26: 39, 42.

9. Därföre hafver ock Gud upphöjt¹ honom och gifvit honom ett namn, som är öfver alla namn,

¹ Ps. 110: 1, 7. Es. 53: 12. Joh. 10: 17, kap. 17: 1, 2, 5. Ap. G. 2: 33. Ef. 1: 20, 21. Ebr. 1: 4, kap. 2: 9.

10. på det att i Jesu namn alla knän¹ skola böja sig, deras som äro i himmelen och på jorden och under jorden,

¹ Es. 45: 23.

11. och på det att alla tungor skola bekänna, att Jesus Kristus är Herre¹, Gud, Fadern, till ära.

¹ Ap. G. 2: 36. Rom. 14: 9. Upp. 5: 13.

12. Därföre, mina älskade, såsom I alltid hafven varit lydiga, så mån I, icke allenast såsom i min närvaro, utan ock nu mycket mer i min frånvaro, med fruktan och bäfvan arbeta på eder frälsning.

13. Ty Gud är den som verkar¹ i eder både vilja och gärning efter sitt goda behag. ¹ 2 Kor. 3: 5. Ebr. 13: 21.

14. Gören allting utan knorr och tvekan,

15. på det att I män blifva otadliga och rena, Guds ostraffliga barn midt ibland ett vrångt och afvogt släkte¹, inom hvilket I lysen såsom himlaljus i världen²,

¹ 1 Petr. 2: 12. ² Ords. 4: 18. Matt. 5: 14, 15, 16.

16. i det att I hållen fast vid lifvets ord, mig till en berömmelse¹ på Kristi dag, till ett vittnesbörd om att jag icke hafver lupit fåfängt eller fåfängt arbetat².

¹ 1 Tess. 2: 19, 20, ² kap. 3: 5.

17. Och om jag än offeras¹ vid eder tros offer och gudstjänst, så gläder jag mig dock, och gläder mig med eder alla².

¹ 1 Tess. 2: 8. ² Tim. 4: 6. ² 2 Kor. 7: 4.

18. Sammalunda glädjens ock I, och glädjens med mig.

19. Men jag hoppas i Herren Jesus att inom kort kunna sända Timoteus¹ till eder, så att ock jag må

varda vid godt mod, då jag får höra, huru det är med eder. ¹ Ap. G. 16: 1.

20. Ty jag hafver ingen, som är så till sinnes som han, ingen som skulle hafva en så hjärtlig omsorg om eder.

21. Ty de söka alla sitt eget¹, icke det som hörer Kristus Jesus till.

¹ 1 Kor. 10: 24, kap. 13: 5. 2 Tim. 4: 10, 16.

22. Men I veten, att han är bepröfvad; ty såsom ett barn med sin fader hafver han med mig arbetat i evangeliij tjänst.

23. Honom hoppas jag nu kunna sända, så snart jag hafver fått se, huru det går med min sak.

24. Och jag är i Herren viss om, att jag ock själf snart skall komma.

25. Men det har synts mig nödvändigt att sända till eder brodern Epafroditus, min medhjälpare och medkämpe, som är edert sändebud till mig för att tjäna mitt behof.

26. Ty han längtade efter eder alla och var storligen bekymrad därför, att I hadn sport honom vara sjuk.

27. Han var också sjuk, ja, nära döden, men Gud förbarmade sig öfver honom, och icke allenast öfver honom, utan ock öfver mig, för att jag icke skulle få sorg på sorg.

28. Därföre hafver jag så mycket skyndsammare sändt honom åstad, för att I skolen få glädjas öfver att åter se honom, och jag hafva mindre sorg.

29. Så tagen nu emot honom i Herren med all glädje, och hållen sådana män i ära¹.

¹ 1 Kor. 9: 14, kap. 16: 18. Gal. 6: 6. 1 Tess. 5: 12. 1 Tim. 5: 17. Ebr. 13: 7, 17.

30. Ty för Kristi verks skull var han nära döden, i det att han föga sörjde för lifvet, då han skulle ersätta hvad som återstod i eder tjänst mot mig.

3 Kapitlet.

Här förmanar aposteln dem att vakta sig för falska apostlar, som förkunnade lagen och omskärelsen, v. 1. Och lärer, hvilka som äro de rätta omskurna, v. 3. Säger så: Om någon kunde förlita sig på lagen och lagens rättfärdighet, så måste det vara han, v. 4. Men nu räknade han den för skada och afskråde, på det att han måtte hafva den rättfärdighet, som kommer af tron på Kristus, v. 7. Ändock han häruti icke ännu var fullkommen, så sträckte han sig likväl därefter, v. 12. Förmanar dem att ock så göra och vara hans efterföljare, v. 15. Beskrifver så de falska apostlarnas, v. 18, och i motsats till dem de rätta kristnas vandel och lefverne, v. 20.

För öfrigt, mina bröder, fröjden eder i Herren¹. Att skriva till eder detsamma som förut är för mig icke något omak, och det är för eder tryggare.

¹ 2 Kor. 13: 11. Fil. 4: 4. 1 Tess. 5: 16.

1 Petr. 4: 13. Jak. 1: 2.

2. Vakten eder för hundarna, vakten eder för de onda arbetarna¹, vakten eder för de sönderskurna.

¹ Es. 56: 10. 2 Kor. 11: 13.

3. Ty vi äro de omskurna¹, vi som i Anden² tjäna Gud och berömma oss af Kristus Jesus och icke förtrösta på köttet,

¹ 5 Mos. 10: 16. Rom. 2: 29, kap. 4: 11, 12.

² Joh. 4: 23, 24.

4. Ändock väl jag ock kunde förtrösta på köttet. Om någon tycker sig kunna förtrösta på köttet, så kan jag det ännu mer¹,

¹ Ap. G. 23: 6, kap. 26: 4, 5. Rom. 11: 1.

2 Kor. 11: 21, 22.

5. jag som är omskuren på åttonde dagen¹, som är af Israels folk och af Benjamins stam, en ebreer af ebreer, efter lagen en farisee,

¹ 1 Mos. 17: 12.

6. efter nitet en församlingens följare¹, efter den rättfärdighet, som är i lagen, ostrafflig.

¹ Ap. G. 8: 3, kap. 9: 1, kap. 22: 4. Gal. 1: 13, 14.

7. Men det som var mig en vinning, det hafver jag för Kristi skull räknat för skada.

8. Ja, jag räknar det allt för skada emot det öfversvinneliga i kunskapen om Kristus Jesus, min Herre, för hvilkens skull jag hafver gått förlustig alltsammans, och håller det för afskräde, på det att jag må vinna Kristus,

9. och varda funnen i honom, icke hafvande min rättfärdighet, som kommer af lagen, utan den rättfärdighet, som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten af Gud på grund af tron¹,

¹ Rom. 1: 17, kap. 3: 21, 22, kap. 9: 30, kap. 10: 3 f.

10. för att jag må lära känna honom och hans uppståndelses kraft och blifva delaktig i hans lidanden, vorden honom lik i hans död¹,

¹ Rom. 6: 3, 4, 5, kap. 8: 17. 2 Kor. 4: 10, 11. 2 Tim. 2: 11, 12. 1 Petr. 4: 13.

11. om jag så skulle kunna nå fram till uppståndelsen ifrån de döda.

12. Icke att jag allaredan hafver fattat det eller allaredan är fullkommen, men jag far efter att fatta det, eftersom jag själf är fattad¹ af Kristus Jesus.

¹ Joh. 6: 44. 1 Tim. 6: 12.

13. Käre bröder, jag håller icke före, att jag ännu hafver fattat det; men ett gör jag: jag förgäter det som är¹ till rygga, och sträcker mig mot det som frammantill är,

¹ Ps. 45: 11. Luc. 9: 62. 1 Kor. 9: 26.

14. jagande mot målet, för att få den segerlön, som hålles fram¹ för oss genom Guds kallelse ofvanefter, i Kristus Jesus².

¹ 1 Kor. 9: 24. 2 Tim. 4: 7. ² Ebr. 3: 1.

15. Så må vi nu alla, som äro fullkomna, vara så sinnade, och om I uti något tänken annorlunda, så skall Gud också däröfver gifva eder klarhet.

16. Dock så, att vi uti det, hvartill vi allaredan äro komna, vandra efter samma regel¹ och äro ens till sinnes².

¹ Gal. 6: 16. ² Rom. 12: 16, kap. 15: 5, 7. 1 Kor. 1: 10. Fil. 2: 2. 1 Petr. 3: 8.

17. Varen, käre bröder, mina efterföljare¹, och sen på dem som vandra såsom jag, da I ju hafven oss till föredöme².

¹ 1 Kor. 4: 16, kap. 11: 1. 1 Tess. 1: 6. ² 2 Tess. 3: 9. 1 Petr. 5: 3.

18. Ty många vandra — jag hafver ofta sagt eder det¹ och säger det nu åter under tårar — sasom fiender till Kristi kors²,

¹ Rom. 16: 17. ² Gal. 6: 12.

19. hvilkas ände är förtappelse; de hafva buken till sin Gud och sin ära i det som är deras skam¹, och deras sinne traktar efter hvad jorden tillhör².

¹ Os. 4: 7. 2 Kor. 11: 12, 15. ² Rom. 8: 5, kap. 16: 18.

20. Men vi hafva vårt medborgarskap i himmelen¹, hvarifrån vi ock vänta Herren Jesus Kristus² såsom Frälsare,

¹ Ebr. 13: 14. ² 1 Kor. 1: 7. Ef. 2: 6. Kol. 3: 3. 1 Tess. 1: 10.

21. hvilken skall förvandla¹ vår förnedrings kropp, så att den blifver lik hans härlighets kropp — genom den kraft, hvarmed han ock förmår underlägga sig allt.

¹ 1 Kor. 15: 26, 27, 43, 48, 51. Kol. 3: 4.
1 Joh. 3: 2.

4 Kapitlet.

Aposteln förmanar vidare till ståndaktighet i evangelii rena lära, v. 1. Till enighet, v. 2. Hjälpssamhet, v. 3. Fröjd i Herren, v. 4. Saktmodighet, v. 5. Bön och åkallan, v. 6. Samt till alla kristliga dygder, v. 8. Sedan tackar han dem för deras välgärningar och den hjälp, som de ofta hade gjort honom och synnerligen nu genom Epafroditus, v. 10. Slutar så med hälsningar, v. 21.

Därföre, mina älskade och efterlängtrade bröder, min fröjd och min krona¹, blifven så ståndande i Herren², I mina älskade.

¹ Fil. 2: 16. 1 Tess. 2: 19, 20. ² 1 Kor. 15: 58.

2. Evodia förmanar jag, och Synthyke förmanar jag, att de skola vara ens till sinnes i Herren.

3. Ja, jag beder ock dig, min rätt-sinnige Synsygus: Var dem till hjälp, ty de hafva jämte mig kämpat¹ i evangelium, tillika med Klemens och mina andra medarbetare, hvilkas namn äro skrifna i lifvets bok².

¹ Fil. 1: 27. ² Upp. 3: 5, kap. 17: 8, kap. 20: 12, 15, kap. 21: 27.

4. Fröjden eder i Herren alltid; och åter säger jag: Fröjden eder¹.

¹ Fil. 3: 1. 1 Tess. 5: 16.

5. Låten eder saktmodighet blifva kunnig för alla människor. Herren är nära.

6. Hafven intet bekymmer, utan låten i allting edra önskingar blif-

va kunniga inför Gud¹ genom åkallan och bön, med tacksägelse.

¹ Ps. 55: 23. Matt. 6: 25. 1 Petr. 5: 7.

7. Och Guds frid¹, som öfvergått allt förstånd, skall bevara edra hjärtan och edra tankar i Kristus Jesus.

¹ Joh. 14: 27. Ef. 2: 14.

8. För öfrigt, käre bröder, hvad sant är, hvad värdigt, hvad rätt. hvad rent är, hvad älskligt, hvad lofvärdt är, ja, allt hvad dygd heter, och allt som förtjänar pris — tänken därpå¹.

¹ Rom. 12: 17, kap. 13: 13.

9. Hvad I hafven lärt och undfått, och hvad I hafven hört och sett af mig, det gören, och så skall fridens Gud vara med eder¹.

¹ 2 Kor. 13: 11.

10. Det hafver storligen fröjdat mig i Herren, att I ären åter komna därtill, att I hafven kunnat tänka på mitt bästa. Dock, I tänkten ju därpå också förut, men I haden icke tillfälle att göra något.

11. Detta säger jag icke därföre, att något fattas mig, ty jag hafver lärt mig att vara nöjd med det jag hafver¹.

¹ 1 Tim. 6: 6, 8.

12. Jag kan finna mig i ringhet, jag kan ock finna mig i öfverflöd. Med allt och med alla ting är jag förtrogen, både att vara mätt och att hungra, både att hafva öfverflöd och att lida brist¹.

¹ 1 Kor. 4: 11. 2 Kor. 11: 27.

13. Allting förmår jag genom Kristus, som mig mäktig gör.

14. Dock hafven I gjort väl däruti, att I hafven deltagit i mitt trångmål.

15. I veten ock själfva, I filipper, att i evangelii begynnelse, då jag drog bort ifrån Macedonien, ingen

församling hafver något delat med mig¹ efter räkenskap öfver utgift och inkomst, utom I allena.

¹ 2 Kor. 11: 8, 9.

16. Ty också till Tessalonika sänden I mig både en och två gånger hvad jag behöfde.

17. Icke att jag söker sadana gåfvor, utan jag söker därefter, att uti eder räkenskap en öfverflödande frukt skall finnas¹.

¹ Tit. 3: 14.

18. Ty jag hafver allt, och det i öfverflödande mått. Jag hafver fullt upp, sedan jag af Epafroditus hafver mottagit eder gåfva, en välbe-

haglig lukt, ett offer, täckeligt för Gud och honom behagligt¹.

¹ 2 Kor. 9: 12. Ebr. 13: 16.

19. Och min Gud skall, efter sin rikedom, i härlighet fylla¹ alla edra behof, i Kristus Jesus.

¹ 2 Kor. 9: 8.

20. Men vår Gud och Fader vare pris ifrån evighet till evighet. Amen.

21. Hälsen alla heliga i Kristus Jesus. De bröder, som äro med mig, hälsa eder.

22. Alla de heliga hälsa eder, enkannerligen de som höra till kejsarens hus.

23. Vår Herres, Jesu Kristi, nåd vare med eder alla. Amen.